

Profesor Danuta Maria Czakis-Sulikowska

Fot. J. Szabela

Profesor Danuta Maria Czakis-Sulikowska urodziła się 27 lutego 1929 roku w Podświle w dawnym ZSRR. Jako osiemnastoletnia dziewczyna przyjechała z rodzicami do Polski, gdzie spędziła resztę swojego życia. Początkowo mieszkała w Olsztynie, gdzie w 1947 roku zdała maturę w Państwowym Liceum Ogólnokształcącym. Jej zainteresowania chemią sprawiły, że w tym samym roku rozpoczęła studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, na którym w 1951 roku obroniła dyplom magistra. Swoją pracę dyplomową wykonywała pod kierunkiem prof. dr hab. Antoniego Basińskiego w Katedrze Chemii Fizycznej UMK. Dotyczyła ona badań nad syntezą i właściwościami jonitów ze szczególnym zwróceniem uwagi na aniony. Pracę jako nauczyciel akademicki podjęła jeszcze w czasie studiów i kontynuowała ją do roku 1960, w którym to uzyskała stopień doktora nauk przyrodniczych za pracę pt. „O niektórych własnościach rodanortęcianów metali ciężkich i alkalicznych”. Promotorem dysertacji był prof. dr hab. Antoni Swinarski. Również w 1960 roku w lipcu zawarła związek małżeński z Tadeuszem Sulikowskim i przeprowadziła się do Łodzi. Początkowo pracowała w Instytucie Celulozowo-Papierniczym w Łodzi na stanowisku inżyniera, gdzie prowadziła badania dotyczące opracowania metod analizy mieszanin dwuskładnikowych. Bardzo szybko okazało się jednak, że nie była to praca Jej

marzeń. Danuta Maria Czakis-Sulikowska od zawsze chciała pracować na uczelni i prowadzić badania naukowe. Tak też się stało. Już rok później, w październiku 1961 roku rozpoczęła pracę w Katedrze Chemii Nieorganicznej Politechniki Łódzkiej na stanowisku adiunkta. Z wielką radością powróciła do badań naukowych w dziedzinie chemii koordynacyjnej. Pasja ta była tak wielka, że sześć lat później uzyskała stopień doktora habilitowanego. Jej badania dotyczyły ukochanej chemii kompleksów, a rozprawa habilitacyjna nosiła tytuł: „Badanie mieszanych kompleksów rtęci(II)”. Pomimo szybkiej habilitacji Danuta Czakis-Sulikowska nie spoczęła na laurach. Zbudo-

wała własny zespół badawczy, który zajmował się szeroko pojętymi związkami koordynacyjnymi. Zwieńczeniem Jej wysiłku było uzyskanie w 1976 roku tytułu profesora. Była postacią barwną i bardzo charakterystyczną. Nie sposób było przejść obok Niej obojętnie. Uważała, że życie to chemia, więc jak można jej nie kochać. Na Politechnice Łódzkiej pracowała do przejścia na emeryturę w 2004, ale aktywna naukowo pozostała do końca życia. Była specjalistką w zakresie chemii nieorganicznej i koordynacyjnej. Jej dorobek naukowy wniósł znaczący wkład w rozwój chemii koordynacyjnej. Była autorem i współautorem licznych prac badawczych opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym oraz skryptów akademickich. Posiadała również liczne odznaczenia. Była członkiem Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego, a w latach 1951-52 mężem zaufania grupy związkowej. W latach 1991-93 była konsultantem w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy w Warszawie. Odeszła w wieku 92 lat 9 stycznia 2021 roku.

● dr hab. inż. Agnieszka Czyłkowska, prof. Pł

Artykuł napisany z wykorzystaniem materiałów: Zbigniew Piotrowski, Ewa Chojnacka, Ryszard Przybylski, Jadwiga Przygocka: *Profesorowie Politechniki Łódzkiej 1945–1996*. Łódź: Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, 1999, s. 27

